41999D0011

IZPILDU KOMITEJAS LĒMUMS
(1999. gada 28. aprīlis),
kurš attiecas uz Nolīgumu par sadarbību tiesas procesos, kas saistīti ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem

(SCH/Com–ex (99)11 Rev. 2)

IZPILDU KOMITEJA,

ņemot vērā Šengenas Līguma Īstenošanas konvencijas 132. pantu,

ņemot vērā kopīgo deklarāciju, ko pieņēma ministri un valsts sekretāri, kas tikās Šengenā 1990. gada 19. jūnijā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Ar šo ir pieņemts Nolīgums par sadarbību tiesas procesos, kas saistīti ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, un par tiem piespriesto finansiālo sodu izpildē (*SCH/III (96)25 Rev.18*).

Delegāciju pārstāvjiem lūdz sagatavot šā nolīguma paskaidrojumu, kurā izskata jo īpaši jautājumus, kas noteikti šā lēmuma pielikumā.

Luksemburgā, 1999. gada 28. aprīlī

Priekšsēdētājs

C. H. SCHAPPER

SCH/III (96)25 Rev. 18

NOLĪGUMS PAR SADARBĪBU TIESAS PROCESOS, KAS SAISTĪTI AR CEĻU SATIKSMES NOTEIKUMU PĀRKĀPUMIEM, UN PAR TIEM PIESPRIESTO FINANSIĀLO SODU IZPILDĒ

BEĻĢIJAS KARALISTES, VĀCIJAS FEDERATĪVĀS REPUBLIKAS, FRANCIJAS REPUBLIKAS, LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTES un NĪDERLANDES KARALISTES VALDĪBAS, kas ir līgumslēdzējas Puses Šengenā 1990. gada 19. jūnijā parakstītajai Konvencijai, ar ko īsteno Šengenas līgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, še turpmāk "1990. gada Konvencija", kā arī ITĀLIJAS REPUBLIKAS, SPĀNIJAS KARALISTES un PORTUGĀLES REPUBLIKAS, GRIEĶIJAS REPUBLIKAS, AUSTRIJAS REPUBLIKAS, DĀNIJAS KARALISTES, ZVIEDRIJAS KARALISTES un SOMIJAS REPUBLIKAS valdība, kas pievienojās 1990. gada Konvencijai attiecīgi ar 1990. gada 27. novembrī, 1991. gada 25. jūnijā, 1992. gada 6. novembrī, 1995. gada 28. aprīlī un 1996. gada 19. decembrī parakstītajiem nolīgumiem, un Norvēģijas Karalistes un Islandes Republikas valdības, kuras ar iepriekšminētajām 1996. gada 19. decembrī parakstīja sadarbības nolīgumu, še turpmāk "Līgumslēdzējas Puses",

tā kā 1990. gada Konvencijā minētā personu brīva pārvietošanās sekmē pilsoņu ceļošanu pāri iekšējām robežām;

tā kā vispār zināms, ka arī Šengenas valstu pilsoņi, atrodoties Līgumslēdzējas Puses teritorijā, kas nav teritorija, kur tie pastāvīgi dzīvo, izdara ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus;

tā kā izrādās, ka, lai arī bijuši ilgstoši centieni apkarot ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, vienmēr nav iespējams konstatēt pārkāpumu izdarītāju personību, pirms tie atgriežas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, kur tie pastāvīgi dzīvo, un izpildīt finansiālus sodus par izdarītajiem noteikumu pārkāpumiem;

pārliecībā, ka starp Līgumslēdzējām Pusēm šajā jomā ir vajadzīga sadarbība un ka tāds apstāklis, ka par satiksmes noteikumu izpildi atbild atšķirīgas iestādes, nedrīkst kļūt par šķēršli šādai sadarbībai;

īstenojot Ministru un valsts sekretāru 1990. gada 19. jūnija kopīgo deklarāciju, ar ko nosaka, ka, lai uzlabotu sadarbību tiesas procesos, kas saistīti ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, un izpētītu darbības jomu savstarpējai finansiālu sodu izpildei, ir jāapspriežas,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I NODAĻA

Definīcijas

1. pants

Šajā nolīgumā ir spēkā šādas definīcijas.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums

ir rīcība, kas ir ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un ko uzskata par noziedzīgu nodarījumu vai administratīvu pārkāpumu, tostarp tādu noteikumu neievērošana, kuri attiecas uz braukšanas un atpūtas laikposmiem un bīstamām precēm.

Finansiāls sods

ir pienākums par satiksmes noteikuma pārkāpumu maksāt naudas summu, kuras apmēru nosaka Līgumslēdzēju Pušu tiesu vai administratīvas iestādes.

Kompetentā iestāde

ir Līgumslēdzēju Pušu tiesu vai administratīvas iestādes, kas atbild par tiesas procesiem par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem un par tiem piespriesto finansiālo sodu izpildi.

Lēmums

ir Līgumslēdzēju Pušu kompetento iestāžu tiesību akts, ar ko nosaka ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, par ko personai

piespriež finansiālu sodu, ko drīkst vai var būt iespējams pārsūdzēt.

Pieprasījuma iesniedzēja iestāde

ir tās Līgumslēdzējas Puses kompetentā iestāde, kuras teritorijā izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums.

Pieprasījuma saņēmēja iestāde

ir tās Līgumslēdzējas Puses kompetentā iestāde, kuras teritorijā par ceļus satiksmes noteikumu pārkāpumu aizdomās turētā persona vai persona, kam par to piespriests finansiāls sods, vai nu dzīvo vai pastāvīgi dzīvo.

Pieprasījuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse

ir Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā pieņem lēmumu par personu, kas vai nu dzīvo vai pastāvīgi dzīvo citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā.

Pieprasījuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse

ir Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā dzīvo vai pastāvīgi dzīvo persona, par kuru citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā pieņemts lēmums.

II NODAĻA

Principi

2. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas, cik iespējams plaši, sadarboties cita ar citu tiesas procesos par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem un par tiem piespriesto finansiālo sodu izpildē saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem.

2. Nolīguma 1. punkts neierobežo tādu vispārīgāku noteikumu piemērošanu, kas ir spēkā saskaņā ar Līgumslēdzēju Pušu divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

3. Šā nolīguma IV nodaļa neattiecas uz:

a) tādu lēmumu izpildīšanu, kuros pamatsods ir ar brīvības atņemšanu saistīts sods;

b) ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas izdarīti vienlaikus ar pārkāpumiem, kas nav saistīti tikai ar ceļu satiksmi, ja vien pie atbildības nesauc vienīgi par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem vai ja par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem pie atbildības nesauc atsevišķi.

III NODAĻA

Sadarbība tiesas procesos, kas saistīti ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem

3. pants

1. Kompetentās iestādes, paziņojot transportlīdzekļa reģistrācijas numuru ar savu valsts transportlīdzekļu reģistrācijas iestāžu starpniecību, drīkst prasīt informāciju no citu Līgumslēdzēju Pušu valsts transportlīdzekļu reģistrācijas iestādēm par attiecīgā mehāniskā transportlīdzekļa tipu un marku, kā arī identitāti un adresi personai vai personām, uz kuru vārda attiecīgais transportlīdzeklis bija reģistrēts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma izdarīšanas brīdi.

2. Transportlīdzekļu reģistrācijas iestādes nosūta cita citai 1. punktā minēto informāciju tieši, lai pārsūtītu to kompetentajai iestādei. Tās nosūta arī pieprasījuma saņēmējas iestādes nosaukumu un adresi, ja tā ir cita iestāde.

3. Līgumslēdzēja Puse drīkst 2. punktā minētās informācijas apmaiņai izraudzīt citu centrālo iestādi.

4. Saskaņā ar 1. punktu uz personas datu pārraidi attiecas 1990. gada Konvencijas noteikumi, jo īpaši 126. un 128. pants.

4. pants

1. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde drīkst nosūtīt visus paziņojumus par sekām un lēmumiem, kas saistīti ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu tieši personām, ko tur aizdomās par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu. 1990. gada Konvencijas 52. pantu piemēro analoģiski.

2. Paziņojumi un lēmumi, kas minēti 1. pantā, ietver visu informāciju vai tiek papildināti ar visu informāciju, kura nepieciešama saņēmējam, lai rīkotos, jo īpaši attiecībā uz:

a) ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma veidu, vietu, dienu un laiku, kad tas izdarīts, un veidu, kā tas reģistrēts;

b) reģistrācijas numuru un, ja iespējams, tā transportlīdzekļa tipu un marku, ar ko izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, vai, ja šādas informācijas nav, jebkuriem transportlīdzekļa identifikācijas līdzekļiem;

c) finansiālā soda lielumu, kāds var tikt piespriest, vai attiecīgā gadījumā finansiālo sodu, kas ir piespriests, tā samaksāšanas termiņu un maksāšanas veidu;

d) iespēju izmantot tiesības lūgt ņemt vērā attaisnojošus apstākļus, kā arī termiņiem un kārtību, kādā informācija par šādiem apstākļiem iesniedzama;

e) iespējām pārsūdzēt lēmumus, pārsūdzības iesniegšanas kārtību un termiņiem.

5. pants

1. Ja atbilstoši 4. pantam adresāts noteiktajā laikā nereaģē uz paziņojumiem vai lēmumiem, vai ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde uzskata, ka vajadzīga papildu informācija, lai piemērotu šo Nolīgumu, tā var lūgt palīdzību tieši pieprasījuma saņēmējai iestādei. Šādas palīdzības lūgumiem pievieno tulkojumu vienā no pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses oficiālajām valodām.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem lūgumiem piemēro 1990. gada Konvencijas III sadaļas 2. nodaļu.

IV NODAĻA

Lēmumu izpilde

6. pants

1. Lēmuma izpildes pārcelšanu drīkst lūgt tikai saskaņā ar šo nolīgumu, ja:

a) visas lēmuma pārsūdzības iespējas ir izsmeltas un ja lēmums ir spēkā pieprasījuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses teritorijā;

b) kompetentās iestāde, jo īpaši saskaņā ar 4. pantu, ir lūgušas attiecīgo personu samaksāt piespriesto finansiālo sodu, bet bez panākumiem;

c) finansiālajam sodam saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem nav noilguma;

d) lēmums ir par personu, kas vai nu dzīvo, vai pastāvīgi dzīvo pieprasījuma saņēmējasLīgumslēdzējas Puses teritorijā;

e) piespriestā finansiālai soda summa ir vismaz 40 eiro.

2. Līgumslēdzējas Puses drīkst divpusēji grozīt 1. punkta e) apakšpunktā noteikto apjomu.

7. pants

1. Lēmuma izpildes pārcelšanu nedrīkst atteikt, ja vien pieprasījuma saņēmējaLīgumslēdzēja Puse neuzskata, ka:

a) ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, par kuru pieņemts lēmums, nav noteikts pieprasījuma saņēmējasLīgumslēdzējas Puses tiesību aktos;

b) lūguma izpilde saskaņā ar 1990. gada Konvencijas 54. līdz 58. pantu ir pretrunā ar *ne bis in idem* principu;

c) finansiālajam sodam saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem ir paredzēts noilgums;

d) attiecīgajai personai pieprasījuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse dotu amnestiju vai piešķirtu apžēlošanu, ja ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums būtu izdarīts pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses teritorijā.

2. Pieprasījuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse, norādot iemeslus, informē pieprasījuma iesniedzēju Līgumslēdzēju Pusi par atteikumu izpildīt lūgumu.

8. pants

1. Pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses kompetentās iestādes lēmumu izpilda nekavējoties.

2. Finansiālo sodu maksā pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses valūtā. Soda lielumu aprēķina, pamatojoties uz valūtas maiņas kursu 1. punktā minētā lēmuma pieņemšanas brīdī.

3. Ja konvertējot izrādās, ka ar lēmumu piespriestā finansiālā soda summa pārsniedz maksimālo summu finansiālam sodam, kas ar pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem paredzēts par tāda paša tipa ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, šo maksimālo summu, izpildot lēmumu, pārsniegt nedrīkst.

4. Deponējot savu ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu, katra valsts ar konstitucionālu kārtību vai ar līdzvērtīgu svarīgumu saistītu iemeslu dēļ drīkst paziņot, ka tā paredzējusi atkāpties no 1. punkta piemērošanas, izdarot šo paziņojumu ar deklarāciju, kurā definēti gadījumi, kad pirms piedzīšanas izpildāmo finansiālo sodu jāatzīst par piedzenamu ar pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesas lēmumu. Taču šis tiesas lēmums neattiecas uz pieprasījuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses lēmuma saturu un tajā noteikto piedzenamo summu.

9. pants

1. Lēmuma izpildi regulē pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesību akti.

2. Jebkuru finansiālā soda daļu, kas jau piedzīta pieprasījuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, atskaita pilnā apmērā no soda, kas jāpiedzen pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses teritorijā.

3. Ja finansiālu sodu nevar pilnībā vai daļēji piedzīt, pieprasījuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse drīkst piemērot alternatīvu sodu ar brīvības atņemšanu vai piespiedu aizturēšanu, ja tādas paredzētas abu Līgumslēdzēju Pušu teritorijās un ja pieprasījuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse to neizslēdz.

10. pants

Pieprasījuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse vairs nedrīkst turpināt izpildīt lēmumu, ja tā ir lūgusi izpildes pārcelšanu. Izpildes tiesības tiek nodotas atpakaļ pieprasījuma iesniedzējai Līgumslēdzējai Pusei, ja pieprasījuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse to informē par savu atteikumu vai izpildes nespēju.

11. pants

Pieprasījuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse pārtrauc lēmuma izpildi, tiklīdz pieprasījuma iesniedzējai Līgumslēdzēja Puse to (pieprasījuma saņēmēju Līgumslēdzēju Pusi) informē par jebkuru lēmumu, pasākumu vai jebkuru citu apstākli, kā rezultātā lēmuma izpilde ir apturēta vai lēmums vairs nav spēkā.

12. pants

1. Lūgumi pārcelt lēmuma izpildi un visa ar to saistīta saziņa ir rakstveidā. Tos var nosūtīt pa jebkuriem atbilstošiem kanāliem, kas nodrošina rakstisku reģistrāciju, tostarp faksu.

2. Dokumentus nosūta tieši starp Līgumslēdzēju Pušu kompetentajām iestādēm, kuru kontaktinformāciju sniedz transportlīdzekļa reģistrācijas iestādes (3. panta 2. apakšpunkts). Šos dokumentus nosūta ar izraudzīto Līgumslēdzējas Puses centrālo iestāžu starpniecību, ja kompetentās iestādes kontaktinformāciju nav iespējams izsecināt no informācijas pirmajā teikumā.

13. pants

1. Lūgumam pārcelt lēmuma izpildi pievieno lēmuma kopiju un pieprasījuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses kompetentās iestādes paziņojumu, ar ko apliecina, ka 6. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta nosacījumi ir izpildīti.

2. Attiecīgā gadījumā, pieprasījuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse pievieno savam lūgumam citu informāciju, kas saistīta ar lēmuma izpildes pārcelšanu, jo īpaši informāciju par īpašiem pārkāpuma apstākļiem, kas ņemti vērā nosakot finansiālo sodu un, ja iespējams, piemēroto tiesību normu tekstu.

3. Ja pieprasījuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse uzskata, ka pieprasījuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses sniegtā informācija ir nepietiekama, lai piemērotu šo nolīgumu, tā lūdz nepieciešamo papildu informāciju.

4. Tiek pievienots attiecīgo dokumentu tulkojums pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām.

14. pants

Pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses kompetentās iestādes informē pieprasījuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses kompetentās iestādes par finansiālā soda piedzīšanu vai attiecīgā gadījumā nespēju lēmumu izpildīt.

15. pants

Piedzen finansiālo sodu un tiesas procesu izmaksas, ko radījusi pieprasījuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse. Naudas līdzekļus, kas iegūti izpildot lēmumus, uzkrāj pieprasījuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse.

16. pants

Līgumslēdzējas Puses neprasa viena otrai atmaksāt izmaksas, kas radušās, piemērojot šo nolīgumu.

V NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

17. pants

1. Izpildu komitejas, kas izveidota ar 1990. gada Konvenciju, galvenais uzdevums ir sekot, lai šo nolīgumu piemērotu pareizi. Piemēro 1990. gada Konvencijas 132. panta noteikumus.

2. Kopīgā uzraudzības iestāde, kas izveidota ar 1990. gada Konvenciju, personas datu aizsardzības lietās atbild par to, lai tiktu sniegts atzinums par kopīgiem aspektiem, kas rodas šā nolīguma izpildes rezultātā.

3. Pēc Līgumslēdzējas Puses ierosinājuma Izpildu komiteja drīkst lemt par 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētās summas mainīšanu.

18. pants

Šo nolīgumu piemēro Līgumslēdzēju Pušu teritorijās. Taču saskaņā ar 1990. gada Konvencijas 138. pantu, attiecībā uz Francijas Republiku šo nolīgumu piemēro tikai Francijas Republikas Eiropas teritorijā un attiecībā uz Nīderlandes Karalisti šo nolīgumu piemēro tikai Nīderlandes Karalistes Eiropas teritorijā. Saskaņā ar Dānijas Karalistes pievienošanās līgumu 1990. gada Konvencijai šo nolīgumu nepiemēro Farēru salās un Grenlandē.

19. pants

1. Šo nolīgumu piemēro arī attiecībā uz satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas izdarīti pirms tā stāšanās spēkā.

2. Deponējot savu ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu, katra valsts drīkst paziņot, ka, ciktāl tas skar to un tās attiecības ar Līgumslēdzējām Pusēm, kas izdarījušas līdzīgu paziņojumu, šo nolīgumu piemēro tikai attiecībā uz satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas izdarīti pēc tā stāšanās spēkā vai pēc tam, kad tas būs piemērojams.

20. pants

1. Šo nolīgumu ratificē, pieņem vai apstiprina. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentus deponē Luksemburgas Lielhercogistes valdībai, kas par to paziņo visām Līgumslēdzējām Pusēm.

2. Šis nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenta deponēšanas, ko izdara valstis, attiecībā uz kurām 1990. gada Konvencijas stājusies spēkā saskaņā ar iepriekš minētās Konvencijas Nobeiguma akta 1. punkta otro apakšpunktu.

Luksemburgas Lielhercogistes valdība paziņo visām Līgumslēdzējām Pusēm spēkā stāšanās dienu.

Attiecībā uz citām valstīm, šis nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu deponēšanas, taču ne agrāk kā diena, kad tiek nodrošināts, ka šo valstu Pievienošanās nolīgums 1990. gada Konvencijai vai 1996. gada Sadarbības nolīgums stājas spēkā.

3. Līdz šis nolīgums stājas spēkā, katra valsts, kurā ir nodrošināts, ka laikā, kad tā deponē ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu, stājas spēkā 1990. gada Konvencija, deponējot šo dokumentu vai jebkurā vēlākā posmā drīkst paziņot, ka šis nolīgums piemērojams tās attiecībās ar tām valstīm, kas izdarījušas līdzīgu paziņojumu. Šis paziņojums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc deponēšanas dienas.

21. pants

1. Katra Līgumslēdzēja Puse drīkst iesniegt priekšlikumu depozitārijam grozīt šo nolīgumu. Depozitārijs informē pārējās Līgumslēdzējas Puses par šo priekšlikumu.

2. Līgumslēdzējas Puses pieņem jebkuru šā nolīguma grozījumu, kopīgi vienojoties.

3. Grozījumi stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenta deponēšanas dienas.

22. pants

1. Katra valsts paziņo depozitārijam iestāžu nosaukumus un adreses 1., 3. un 11. panta 2. apakšpunkta nozīmē, vēlākais, tad, kad deponē ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu.

2. Atkāpjoties no 19. panta 1. punkta, saskaņā ar 1. punktu iestāžu sarakstu pēc tam drīkst mainīt jebkurā laikā, paziņojot par to depozitārijam.

3. Depozitārijs informē katru Līgumslēdzēju Pusi par izraudzītajām iestādēm un turpmākām izmaiņām.

23. pants

Šim nolīgumam var pievienoties visas valstis, kas kļūst par 1990. gada Konvencijas pusēm.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.

Luksemburgā, tūkstoš deviņi simti deviņdesmit devītā gada divdesmit astotajā aprīlī, viens oriģināls holandiešu, angļu, franču, vācu, grieķu, itāļu, portugāļu un spāņu valodā, visi astoņi teksti ir vienlīdz autentiski.

Teksti dāņu, somu, islandiešu, norvēģu un zviedru valodā, kas jāiesniedz pēc parakstīšanas, ir vienlīdz autentiski.